

РЕШЕНИЕ

№ 2066

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9954** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ ППН-01-429#20/18/04.04.19г против Решение № ППН-01-429/20.03.19г на КЗЛД и по жалба вх.№ ППН-01-429#26/18/16.08.19г против Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ППН-01-429/20.07.19г на КЗЛД, двете жалби от [фирма]-С. с проц.представител юрк. П.Г..

В жалбите се сочи, че и двете решения са незаконосъобразни, постановени в нарушения на проц. И мат. Закон и необосновани, като се моли за отмяната им. КЗЛД е приела, че е налице нарушение на Регламент /ЕС/ 2016/679, извършено на 15.05.18г, при положение, че Регламентът е в сила от 25.05.18г, т.е. КЗЛД е придала на Регламента обратно действие, каквото той няма. Не е възможно да е налице извършено адм. нарушение на несъществуваща към него момент норма. Предписанието на КЗЛД /т.е. наложената ПАМ/ противоречи на чл. 58 § 1 б. "г" от Регламента/ако все пак той е приложим/, тъй като не е определен от КЗЛД срок за изпълнението му и начин за изпълнението му/не са конкретизирани „подходящите технически и организационни мерки“, които се предписват за изпълнение/.Налице е легитимен интерес у представлявания да е наясно кое е лицето, което го представлява ,т.е. да разполага с личните му данни, като тези лични данни на представлявания Етажната собственост са били предоставени на [фирма]-С. единствено с цел сключване на договор за наем с Етажната собственост, представлявана от лицето.Не става ясно от мотивите на решението на КЗЛД кое всъщност би било законосъобразното поведение- да се предостави бланка на договор

за наем, но със заличени лични данни на абсолютно всички или само на някои от лицата, фигуриращи в договора. Последващото решение на КЗЛД за поправка на очевидна фактическа грешка в първото решение се явява необосновано, доколкото не съдържа мотиви и единствено препраща към Протокол № 10/27.02.19г, който протокол обаче не е част от мотивите на първоначалното решение/то е мотивирано, а не препраща към протокола/.С второто решение не се отстранява допуснатата очевидна фактическа грешка във вече формирана,но погрешно изразена воля в първото решение/, а се прави промяна в правните изводи на издателя, като се подменят правните основания за издаване на първоначалното решение /вече се сочи за нарушен ЗЗЛД в редакция преди 02.03.19г, като действал по време на извършване на нарушението, а не Регламента, посочен в първото решение/.В съд.заседание юрк. Г. поддържа жалбите и сочи, че лицето, предоставило на дружеството личните данни на представляващия ЕС, не е трето лице, а е лице от самата ЕС, което е знаело ЕГНто на представляващия ЕС и преди да предостави на дружеството за подпис договор за наем.ЕГНто на представляващия ЕС фигурира в протокол от общо събрание на ЕС, който протокол е подписан и от лицето, предоставило по-късно договора на дружеството.Не се прави позоваване на реда по ЗАНН, а само се сочи, че именно в ЗАНН е правната уредба на ПАМ.

Ответникът КЗЛД се представлява в заседание от юрк. А., като оспорва жалбите и сочи, че във второто решение не се подменя правното основание, тъй като още в първото решение е посочен като нарушен чл. 23 от ЗЗЛД, съответен на чл. 24 от Регламента.Видно от Протокол № 10/27.02.19г от заседание на КЗЛД, приет е за нарушен именно чл. 23 от ЗЗЛД. Цитирането в първото решение едновременно норми на ЗЗЛД и съответните им норми от Регламента не означава придаване на обратно действие на Регламента.Произнасянето на КЗЛД е по реда на АПК, с инд.адм.акт, а не по реда на ЗАНН, поради което аргументите относно приложението на ЗАНН са неотнормисими.

Заинтересованата страна М. С. Боева оспорва жалбите.

Заинтересованата страна Р. С. Г. поддържа жалбите.

Съдът намира и двете жалби за допустими за разглеждане, като депозирани в срок и съобразно изискванията на АПК, срещу инд.адм.актове по см. На чл. 21 от АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на решенията/, поради което следва да се разгледат по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозиранието на жалба вх.№ ППН-01-429/07.06.18г на з.страна М.Боева до КЗЛД. В жалбата се сочи, че: от 2011г Боева е домоуправител на бл. 215 в жк М. 2, [населено място], като ЕС/с около 380 човека/, представлявана от нея, има сключен договор с [фирма]-С. от 2017г. На 04.06.18г з.страна Р.Г. размахвал пред блок 215 нотариално заверения договор за наем, който му бил предоставен от [фирма]-С., но с незаличени лични данни/ЕГН, номер на лична карта и номер на банкова сметка/ на подписалата договора М.Боева в качеството ѝ на представляващ ЕС. На въпрос на Боева кой е той и откъде разполага с договора, Р.Г. отговорил , че е приятел на Седефка Б., живуща в блока и собственик на една трета ид.част от ателие № 5 на ет.21 в блока.В жалбата се сочи, че действително Б. живее в блока, като отказва да заплаща определените от ЕС дължими вноски. На скандала с Г. присъствали 8 бр. поименно изброени членове на ЕС и още няколко други присъстващи.Веднага след скандала Боева позвънила в [фирма]-С./

на тел. [ЕГН] / с въпрос защо са предоставили копие от договора за наем с незаличени нейни лични данни на човек, който не живее в блока и не е член на ЕС. Служителка на дружеството, която не се представила, потвърдила по телефона, че господин „е обикалял службите и се оплаквал“, като обещала да се обади на другия ден с резултат от проверка. Не се обадила обаче, а телефонът вече не се вдигал на последващите позвънявания на Боева. С жалбата си Боева моли КЗЛД да бъде извършена проверка, при която да се установят служителите на [фирма]-С., които са предоставили договора с незаличени нейни лични данни на непознатото лице Г. / което създава опасност той да ги използва не по предназначение и да извърши нарушение или престъпление/, като бъде уведомена за резултатите от проверката и предприетите мерки.

С писмо от 29.06.18г, на осн. чл. 26 от АПК, КЗЛД уведомила [фирма]-С. за образуваното адм. производство по жалбата, като дала 7мо дневен срок за писмено становище по жалбата и представяне на относими доказателства. КЗЛД не е дала конкретни указания какви конкретни доказателства да представи дружеството.

На 06.07.18г [фирма]-С. депозирал писмено становище до КЗЛД, че жалбата е неоснователна, като са представени писмени доказателства под опис и се твърди, че личните данни на Боева са били обработени правомерно. След направена вътрешна проверка [фирма]-С. установило, че на 15.05.18г, в качеството му на наемател по наеман договор с ЕС на [жилищен адрес] е предоставило на лицето Седефка Б. копие от Анекс № 3 към Договора за наем от 22.12.06г, ведно с Протокол от Общото събрание на ЕС от 17.01.17г./видно от който, а и от съдържанието на жалбата на Боева до КЗЛД, Б. е собственик на имот в блока и респ. се е легитимирила пред дружеството като страна по наемния договор/. Боева като представляваща ЕС се явява следователно и представител на самата Б. като член на ЕС, а в протокола от общото събрание на ЕС също фигурира ЕГНто на Боева/не само в договора/. На КЗЛД са представени от [фирма]-С. копие от предоставените на Б.- Анекс № 3 към договора за наем, протокола от общото събрание на ЕС от 17.01.17г./ведно със списък на членовете на ЕС/, както и протокол, че на 15.05.18г тези два документа са били предоставени на Б. /протоколът е подписан само от Б., без лого, печат, подпис или каквито и да е данни, които да го свързват с [фирма]-С., като не е посочено изобщо в протокола от кого/ФЛ или ЮЛ/ е получила Б. тези два документа/.

Анекс № 3/датата не е видна на копието по делото, сочи се, че е от 09.02.17г/ към договор за наем от 22.12.06г, сключен между [фирма]-С. като наемодател и ЕС на [жилищен адрес] жк М. 2, [населено място]/като наемодател/, представлявана от М.Боева, по Решение на общото събрание на ЕС от 17.01.17г/за сключване на договор, а не за избор на представляващ/, съдържа следните лични данни на Боева /установени от съда и непосочени в нито един друг документ по делото/: три имена; ЕГН; номер, дата на издаване и издател на личната ѝ карта; постоянен адрес; два мобилни телефонни номера; имейл; номер на банкова сметка /на ЕС/, по която тя е посочена като титуляр с три имена и ЕГН.

Видно от протокола от общото събрание на ЕС от 17.01.17г, ЕС взема решение да сключи договор за наем с дружеството, като упълномощава Боева да представлява ЕС при това сключване/а не всеки отделен собственик-бел. на съда/. Видно от списъка с членовете на ЕС, с отбелязване кои от тях са гласували/списъкът е неразделна част от протокола/, под № 154 се е подписала С. Б./като собственик и единствен живущ в ателие № 5 /. Лицето Р. Г. не фигурира в този списък, т.е. към 17.01.17г същият не е

член на ЕС/това е единственият извод от този факт-бел. на съда/.

На 13.08.18г Боева депозира /по имейл/ напомнително писмо до КЗЛД, с искане да ѝ бъде отговорено по жалбата, депозирана от нея два месеца по-рано.С писмо от 16.08.18г КЗЛД уведомява Боева, че жалбата ѝ ще бъде разгледана за допустимост в закрито заседание, като евентуално ще се насрочи открито заседание по нейната основателност.

С ново писмо от 21.08.18г КЗЛД уведомява [фирма]-С., че в депозирания вече от него отговор няма изразено становище по твърденията от жалбата за предоставено ЕГН, дата и номер на лична карта и номер на банкова сметка на Боева, предоставени от служители на [фирма]-С. на трето лице, като отново е даден 7мо дневен срок за становище по тези твърдения и представяне на относими доказателства.

С нов отговор от 31.08.18г [фирма]-С. уведомява КЗЛД, че потвърждава изложената фактическа обстановка от предходния си отговор, като дружеството не е предоставяло предоставяло ЕГН, дата и номер на лична карта и номер на банкова сметка на Боева, извън контекста на предоставените на Б. копие от анекс към наемен договор и копие от протокол от общо събрание на ЕС.Дружеството не е предоставяло нито лични данни, нито двата документа на лицето Р.Г., посочен в жалбата на Боева.

Видно от протокол № 3/23.01.19г, КЗЛД приема жалбата на Боева за допустима за разглеждане, конституира като страни в адм. производство Боева/жалбоподател/, [фирма]-С./като ответник/,Р.Г. /като з.страна, а не като ответник/, но не конституира като страна в адм. производство Б.. Насрочено е и открито заседание за 27.02.19г.

С писмо от 30.01.19г , на осн. чл. 26 от АПК, КЗЛД уведомява Р.Г. за образуваното адм. производство, като го призовава в качеството на заинтересована страна за насрочено открито заседание на КЗЛД на 27.02.19г.С писма от 30.01.19г КЗЛД призовава за откритото заседание и Боева/жалбоподател/ и [фирма]-С./като ответник/.

Видно от протокол № 10/27.02.19г от откритото заседание на КЗЛД, трима от членовете на КЗЛД присъстват/налице е кворум/ и решават единодушно, че жалбата на Боева е основателна, като налагат на дружеството корективна мярка- официално предупреждение на осн. чл. 58 §2 б.“г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 да съобразява операциите по обработване с чл. 23 от ЗЗЛД, съответно чл. 24 §1 от Регламента, като въведе подходящи техн. и организационни мерки, за което да уведоми КЗЛД в 2-седмичен срок от влизане в сила на решението, което следва да се изготви до 18.03.19г. В откритото заседание пред КЗЛД се явяват Боева,Г. и юрк. Г. за ответника. Боева представя на КЗЛД писмо от [фирма]-С. до нея от 27.06.18г/т.е. вече има подпис и печат от дружеството/, в което я уведомяват за предоставените от дружеството на 15.05.18г на Б. копие от анекса към наемния договор и от протокола от общото събрание на ЕС, със становище, че Боева е представител и на Б. и затова на Б. са предоставени тези копия. Боева уточнява пред КЗЛД, че жалбата ѝ е само относно предоставения от дружеството на Б. анекс от наемен договор/не и относно предоставения протокол от общо събрание на ЕС/, и то като предоставен с незаличени нейни лични данни, като посочената в анекса банкова сметка не е на Боева, а на ЕС.Боева изразява становище пред КЗЛД , че личните ѝ данни вече се използват неправомерно /дава пример с обаждане от В./.

КЗЛД се произнася с Решение № ППН-01-429/20.03.19г, като: 1/ приема на осн. чл. 38 ал.2 от ЗЗЛД за основателна жалбата на Боева, предвид установеното извършено от [фирма]-С. нарушение по чл. 24 от Регламента, съгл. който администратор на лични

данни предприема необходимите техн. и организационни мерки за защита на личните данни на лицата от незаконни форми на обработване и 2/ на осн. чл. 58 §2 б.“г“ от Регламента разпорежда на дружеството да съобразява операциите по обработване на личните данни с чл. 24 §1 от Регламента, като го задължава като администратор на лични данни да въведе подходящи технически и организационни мерки, за изпълнението на което разпореждане уведоми КЗЛД в 2седмичен срок от влизане в сила на решението, като представи съответните доказателства. Решението е надлежно връчено на страните в адм. производство, като в срок дружеството е депозирало жалбата си до съда.

В решението си КЗЛД приема, че : адм. производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД, като е спазен 1-годишния срок от узнаване на нарушението и 5-годишен срок от извършването му /правилен извод-бел. на съда/; предмет на жалбата е неправомерно предоставяне/незаличени/ на лични данни/непосочено точно какви/ на Боева, които са част от предоставено от [фирма]-С. копие от анекс № 3 към наемен договор /правилен извод-бел. на съда/; жалбата на Боева е допустима за разглеждане/правилен извод-бел. на съда/; правилно са конституирани страните в адм. производство/неправилен извод, ще се коментира по-долу от съда/; Регламентът се прилага от 25.05.18г, като понастоящем/т.е. към 30.03.19г/ той урежда защитата на лични данни, ако ЗЗЛД му противоречи, съгл. чл. 15 ал.2 от ЗНА/принципно правилен извод-бел. на съда/; не е спорно между страните, че между ЕС и дружеството има сключен договор за наем /правилен извод-бел. на съда/; не е спорно между страните, че Б. е собственик на имот в блока/правилен извод, не е доказана собствеността й, но не е и спорно между страните-бел. на съда/, поради което Б. се явява страна по договора за наем, сключен от името на ЕС/неправилен извод, ще се коментира по-долу от съда/;не е спорно между страните, че на 15.05.18г дружеството е предоставило на Б., която не е представляващ ЕС, копие от анекса и от протокола от общото събрание на ЕС, с незаличени лични данни на Боева /правилен извод, въпреки че предоставянето на копията от дружеството на 15.05.18г на Б. не е надлежно доказано посредством представения от дружеството протокол от 15.05.18г-подписан само от Б., изложените факти не са спорни между страните/; Боева е управител на ЕС съгл. ЗУЕС , като на осн. чл. 23 т.5 от ЗУЕС представлява ЕС пред правните субекти /правилен извод, въпреки, че не е надлежно доказано избирането й за представляващ на ЕС, но този факт не е спорен-бел. на съда/; личните данни на Боева са били предоставени на дружеството с точно определена цел- да се сключи наемен договор, като тя представлява ЕС/правилен извод-бел. на съда/; предоставянето на личните данни на Боева на трето лице, без същите да са сведени до минимум, е нарушение на чл. 23 ал. от ЗЗЛД, респ. на чл. 24 от Регламента/принципно правилен извод, ще се коментира по-долу-бел. на съда/; при отчитане степента на нарушението следва да се вземат предвид смекчаващите обстоятелства-липса на предходни нарушения на дружеството като администратор, извършената от него вътрешна проверка и признанието, че е предоставило копие от двата документа на трето лице, съдействие в адм.производство, липса на настъпил сериозни вреди за Боева/напълно произволен и необоснован от фактите извод-бел. на съда/. КЗЛД в кръга на оперативната си самостоятелност намира за по-целесъобразно само да упражни своето корективно правомощие, като разпорежи на администратора да съобрази операциите си по обработване на лични данни с Регламента.

С решение по протокол № 25/12.06.19г/т.е. след депозирането на жалбата на

дружеството до съда с твърдение, че КЗЛД придала обратно действие на Регламента, а той не е действал по време на нарушението/, КЗЛД при кворум от четирима членове на КЗЛД приема единодушно решение в срок до 28.06.19г /неспазен-бел. на съда/ да постанови решение за поправка на очевидна фактическа грешка във вече постановеното решение, като **приема изготвения доклад в тази връзка /не е представен по делото, а в самия протокол изобщо липсва информация в какво се състои тази очевидна фактическа грешка/.**

КЗЛД се е произнесла с последващо Решение № ППН-01-429/**30.07.19г**, като на осн. чл. 62 ал.2 от АПК и предвид доказателствата по адм. преписка и съдържанието на протокол № 10/27.02.19г, допуска поправка на очевидна фактическа грешка в предходното решение в следния смисъл: в т.1 от диспозитива на предходното решение вместо „предвид установеното нарушение по чл. 24 от Регламента“, да се чете „предвид установеното нарушение по чл. 23 от ЗЗЛД, съответно на чл. 24 от Регламента“, а в т.2 от диспозитива вместо“ да съобразява операциите по обработване на данни с чл. 24 ;1 от Регламента“ да се чете : да съобразява операциите по обработване на данни с чл. 23 от ЗЗЛД, съответна на чл. 24 §1 от Регламента“. Решението е връчено на страните, като дружеството е депозирало в срок жалбата си до съда.

Съдът е указал на страните доказ.тежест, като служебно е изискал доказателства, че Боева е избрана за представляваща на ЕС. Боева представя служебна бележка от район М.-СО от 20.03.19г, видно от която Боева е избрана за представляващ ЕС за срок от 2 години, считано от 25.11.18г./т.е. до 25.11.20г./Представя и протокол от общо събрание на ЕС от 25.11.18г за продължаване на правомощията ѝ като домоуправител, но не се представя протокол, от който да е видно, че и към датата на анекса/17.01.17г/, и към датата на нарушението/15.05.18г/, е била надлежно избрана за представляващ ЕС.

Съдът намира от правна страна следното:

Съдът служебно проверява дали обжалваните решение отговарят на всички изисквания за законосъобразност по чл. 146 от АПК, както и дали решенията са нищожни, без значение дали има такива оплаквания в жалбите.

На първо място при произнасянето си Съдът следва да вземе предвид, че съгл. чл. 142 от АПК, законосъобразността на актовете и съответствието им със закона следва да се съобрази към датата на издаването им /т.е към 30.03.19г и към 30.07.19г/, като обаче Съдът следва да вземе предвид и всички нови факти и обстоятелства от значение за случая, настъпили до края на устните състезания/15.01.20г/. Към 30.03.19г и 30.07.19г, т.е. при издаване на двете решения, ЗЗЛД действа в редакция **ДВ бр.17/26.02.19г**, към края на устните състезания ЗЗЛД действа в последваща редакция **ДВ бр.93/26.11.19г**, като към датата на нарушението/15.05.18г/ е действал само ЗЗЛД и то в редакция **ДВ бр.7/19.01.18г /Регламент /ЕС/ 2016/679** е в сила от **25.05.18г** и е действал при постановяване на двете решения, но не и по време на нарушението- това не е отразено от КЗЛД в решенията му/.

Двете решения са издадени от компетентен орган-КЗЛД, в кръга на правомощията му по закон и при наличие на изискуемия се по закон кворум и мнозинство при гласуване/съгл. ЗЗЛД в ред. ДВ бр. 17/19г/.

Решенията са издадени в писмена форма, съгл.общото изискване за форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържат реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, включително правни основания. Действително, както сочи жалбоподателя, **второто решение от**

30.07.19г/за поправка на очевидна фактическа грешка/ не съдържа фактически основания за постановяването му, такива липсват изложени и в протокола от заседание на КЗЛД от 12.06.19г/когато е гласувано/, не е представен по делото доклада за грешка/който е приет с решението по протокола от 12.06.19г/. Решението за поправка препраща /в бланкетна форма и лаконично/ единствено към доказателствата по преписката и съдържанието на протокола от 27.02.19г/по който е взето първото решение/, без да конкретизира какво точно от тях има касателство към грешката. Всъщност така и никъде/нито в решението за поправка, нито в преписката по издаването му/, не е посочено от органа кое налага да се направи поправка на първото му решение, като от друга страна в нито един документ от преписката/цялата, и по двете решения/, КЗЛД не е посочила, че по време на нарушението/15.05.18г/ е действал само ЗЗЛД, но по време на произнасянето вече действа и Регламента /всъщност това е истинската причина КЗЛД да сочи в първото решение като нарушени чл. 23 от ЗЗЛД и респ. чл. 24 от Регламента, а след като е прочела жалбата на дружеството до съда относно приложението на Регламента по време, да постанови второто решение за поправка/. Съгл. трайната съдебна практика мотивите и фактическите установявания на органа може да се съдържат и в документите, част от адм. преписка по издаване на акта. В случая обаче фактическо установяване, обуславящо постановената с второто решение поправка /а именно- влезлия в сила на 25.05.18г Регламент, след нарушението/, не е посочено от органа нито в решението за поправка, нито в преписката по неговото издаване, нито дори в преписката по издаване на първото решение, или в самото първо решение. Решението за поправка от 30.07.19г е немотивирано, постановено при пълна липса на изложени фактически основания/в него самото и в цялата адм. преписка, по двете решения/, което е достатъчно основание за отмяната му като незаконосъобразно.

По отношение на първото решение от 30.03.19г, Съдът намира същото за постановено при липсата на надлежни фактически установявания/немотивирано/, проц. незаконосъобразно и мат. Незаконосъобразно, както и за противоречащо на целта на закона. Съображенията на Съда за тези изводи са следните:

Предмет на жалбата на Боева/потвърдено и устно от нея пред КЗЛД/ е само предоставянето от дружеството на личните ѝ данни /незаличени/, които се съдържат в анекса към наемния договор. Предмет на жалбата ѝ не е нито използването на личните ѝ данни от Г., нито предоставяне от дружеството на личните ѝ данни/незаличени/, съдържащи се в протокола от общото събрание на ЕС от 17.01.17г. При така дефиниран предмет на жалбата, конституирането на Г. като з.страна в адм. производство, при неконституирането на Б. като такава, е проц.нарушение на органа. Освен това, при така дефиниран предмет на жалбата, **решението от 30.03.19г/а и цялата адм. преписка/ не съдържа посочване какви точно са личните данни на Боева, които са предоставени от дружеството/незаличени/ и съдържащи се в анекса.** Съдът по-горе е установил кои са личните данни на Боева в анекса- **три имена; ЕГН; номер , дата на издаване и издател на личната ѝ карта; постоянен адрес; два мобилни телефонни номера; имейл; номер на банкова сметка /вероятно на ЕС/, по която тя е посочена като титуляр с три имена и ЕГН.** Което води до извод за липса на надлежни фактически установявания /най-малкото относно обема на личните данни/ и в първото решение, т.е. достатъчно основание за отмяната му като немотивирано.

В допълнение, органът се е произнесъл без да е изяснил фактите и обстоятелствата

от значение за случая, в нарушение на чл. 35 от АПК. По преписката, а и по делото/въпреки указаната на ответника доказателствена тежест по чл. 170 ал.1 от АПК доказателствена тежест/, **липсват надлежни доказателства, че към датата на твърдяното нарушение/15.05.18г/:** 1/ М.Боева е била надлежно избрана за представляващ ЕС-липсва все още представен протокол от общо събрание на ЕС за избора ѝ за представляващ към тази дата. В Анекса към наемния договор /от 09.02.17г/ само се сочи, че тя е представляващ към 17.01.17г според протокола от общото събрание на ЕС от 17.01.17г. В протокола обаче само се сочи, че тя е представляващ, но не е документиран изборът ѝ за такъв. Със служебната бележка от района и протокола на общото събрание на ЕС от 25.11.18г се доказва само, че Боева е избрана за представляващ ЕС, считано от 25.11.18г, за две години; 2/ че Б. е била член на ЕС-като собственик и единствен обитател на ат.№ 5 /чрез представяне на титул за собственост за ателие № 5/; 3/ че именно на 15.05.18г, именно дружеството, е предоставило именно на Б.- копие от анекса и от протокола от 17.01.17г. Представения от дружеството по преписката предавателен протокол / л.33 от делото/ е подписан само от самата Б./тя не е участвала в адм. производство, за да потвърди обаче този факт или да оспори подписа си/, в протокола няма абсолютно никакви данни кой ѝ е предал документите, няма и никакви данни за каквото и да е касателство на дружеството към този предавателен протокол. Фактът, че дружеството сочи в писмо до Боева от 27.06.18г и в становищата си до КЗЛД, че на 15.05.18г е предал двата документа на Б., също не води до извод за наличие на надлежни доказателства /по естеството си и предавателния протокол на л.33, и писмото до Боева, и становищата пред КЗЛД, представляват само твърдения и документи, изходящи от дружество/ответник в адм.производство/ и представени на КЗЛД/решаващия орган /, но не и надлежни доказателства, че действително на 15.05.18г, дружеството/чрез конкретно посочен негов служител/, в конкретно посочен офис, е предал на Б. двата документа. Това, че няма спор по тези факти от участващите страни в адм. производство/и респективно в съдебното/, не дава основание да се приеме, че са налице надлежни доказателства, че отразеното в предавателния протокол е обективен факт. Това е така, защото **КЗЛД не е конституирала като страна в адм. производство и самата Б.,** за да се докаже посредством нейните обяснения пред КЗЛД , че действително на 15.05.18г дружеството е **предало точно на нея/а не например на лицето Г./** копията от двата документа. В цялото адм. производство не е постъпил **нищо един документ или становище, представени от самата Б./** дори и да не е била конституирана, да ѝ е било изискано от КЗЛД становище по казуса/. Всъщност в адм. преписка липсват и до момента каквито и да е данни кой служител на дружеството, в кой точно офис на дружеството, е предоставило двата документа. 4/ Не е доказано и че към 15.05.18г Г. не е бил член на ЕС в качеството си на обитател на ателието/заедно с приятелката си Б./.

Следователно, решението от 30.03.19г е процесуално незаконосъобразно, като ответникът **неправилно е конституирал страните в адм. производство, не е събрал надлежни доказателства за относимите факти, не е ценил правилно събраните доказателства и е приел за доказани факти, които всъщност не са надлежно доказани от наличните доказателства.** Допуснатите проц.нарушения от КЗЛД са съществени, като проц. незаконосъобразност е толкова съществена, че е достатъчна за отмяна и на решението от 30.03.19г/издадено и в нарушение на инструктивния

30дневен срок по чл. 38 ал.2 от ЗЗЛД в приложената от органа ред. ДВ бр.7/18г/.

Дори обаче да се приеме от Съда, че всички изброени по-горе от Съда относими факти към установеното с решението нарушение /прието за извършено от КЗЛД на 15.05.18г/, бяха надлежно доказани от КЗЛД /като носител на доказ.тежест/, то решението от 30.03.19г би било материално незаконосъобразно/дори да е проц.законосъобразно, а то не е/ по следните доводи:

Тъй като начало на адм. производство е сложено с депозирането на жалба на 07.06.18г, КЗЛД е процедираля цялото адм. производство по реда и съобразно нормите на ЗЗЛД в ред. ДВ бр.7/19.01.18г /а не в ред. ДВ бр. 17/19г/ , като изобщо никъде в преписката или в решението не се установява от КЗЛД, че при произнасянето вече е настъпила промяна в самия ЗЗЛД/към датата на решенията е налице действаща различна редакция на ЗЗЛД/, а е влязъл междувремени в сила и Регламента.Това води до смесване от страна на КЗЛД на относимите процесуални и материални правни норми, което не е преодоляно дори чрез постановеното решение за поправка. Следователно КЗЛД изобщо не е извършил преценка дали и по кой текст е налице извършено нарушение по действащата към 15.05.18г правна уредба /съответната редакция на ЗЗЛД/ , нито е направил анализ дали промяната в правната уредба към датата на произнасянето влияе върху установяванията, респ. върху самото произнасяне.

Относно диспозитива- КЗЛД действително разполага с правомощие /в кръга на оперативната си самостоятелност/, да издаде като в случая само ПАМ/предписание/, без да наложи наказание и без да определи срок за отстранение на нарушението. ПАМ има превантивно и/или преустановително действие, като **в случая очевидно преустановително действие не би могло да има тепърва** /нарушението е вече извършено, чрез еднократен акт, вероятно на 15.05.18г./**За да постигне целения превантивен ефект, наложената ПАМ/с адм.акт, а не по реда на ЗАНН/, следва да съдържа точно, ясно и прецизно предписание до нарушителя, за да бъде волеизявлението на органа от една страна ясно, а от друга страна изпълнимо.**

И двете решения следва да се отменят и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, като той следва да установи относимите факти и обстоятелства и то посредством надлежните доказателства/указано от съда подробно/, конституира правилно страните/указано по-горе/, прецени правилно по кой проц.ред и по кои мат.норми следва да процедира и преценява твърденията на Боева за извършено спрямо нея нарушение от дружеството/указано по-горе/, установи обема на личните й данни, предоставени от дружеството незаличени и съдържащи се в анекса към наемния договор. При преценка относно наличието на извършено нарушение следва да вземе предвид и следното: съгл. ЗУЕС, представляващият ЕС представлява самата ЕС като субект, но не представлява всеки отделен член на ЕС в качеството му на собственик /отделните ФЛ-собственици се представляват по реда на ЗЛС,ЗЗД,ГПК и др, но не и по реда на ЗУЕС, следователно **Боева не е представител на Б./**; страна по наемния договор с дружеството е само ЕС/тя е наемодател спрямо общите части на сградата/, като **Б.** като собственик на ат.5 **не е отделна страна по наемния договор за общите части**; ако член на ЕС иска да се сдобие с копие от документи, касаещи ЕС или по които страна е ЕС, **редът за това е разписан в ЗУЕС/предоставят се от представляващия ЕС, а не от контрагента по договор със страна ЕС/**; ако на член на ЕС се предоставят /дори да е от представляващия ЕС/ копия от документи, касаещи ЕС или по които ЕС е страна, използването от него на тези документи и личните

данни в тях /използване лично или чрез предоставянето им на третото лице Г. например/, представлява самостоятелно нарушение на члена на ЕС; използването на лични данни на Боева от Г. /трето лице/, е отделно нарушение на самия Г.. Ако установяванията на КЗЛД /че дружеството е предоставило на 15.05.18г на Б. копие от анекса с незаличени лични данни на Боева/ , се потвърдят и при повторното разглеждане на преписката, тогава определено е налице нарушение от страна на дружеството на нормите на ЗЗЛД в действаща към тази дата редакция /тъй като Боева не е пълномощник на Б., а последната следва да поиска копие от анекса от самия представляващ ЕС, а не от дружеството-контрагент/.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, но такива не са поискани от него. Не са поискани, респ. не са сторени и разноски от з. страна Боева, за която двете решения са благоприятни.

На осн. чл. 171 ал.1 и чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-429/20.03.19г на КЗЛД по жалба вх.№ ППН-01-429#20/18/04.04.19г на [фирма]-С..

ОТМЕНЯ Решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ППН-01-429/20.07.19г на КЗЛД, по жалба вх.№ ППН-01-429#26/18/16.08.19г на [фирма]-С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на КЗЛД, за ново произнасяне по жалба вх.№ ППН-01-429/07.06.18г на М. С. Боева, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в сроковете по ЗЗЛД и АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: